

« አስቀድሞ የእ
ግዚአብሔርን ስም
የጠራ ሁሉ ይደናል »
(ዮሐ. ሥ. ፪. ፩)

« ጸልዩ ትጉም
ወደመከራ እንዳ
ትገቡ »
(ማቴ. ፳፮. ፵፩)

7/07/1974

ጳጳረ ሊቀ

ጳ ጳ

ጳ

ጳ

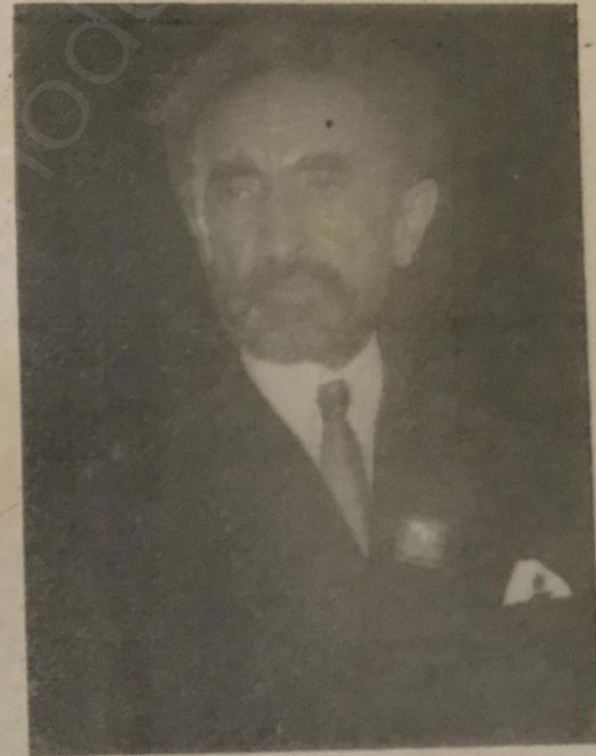
ጳ

« አስቀድሞ የእ
ግዚአብሔርን ስም
የጠራ ሁሉ ይደናል »
(የሐ. ሥ. ፪. ፩)

« ጸልዩ ትጉም
ወደመከራ እንዳ
ትገቡ »
(ማቴ. ፳፮. ፵፩)

ከሊቀ ሥልጣናት ሀብተ ማርያም ወርቅ ነሀ
አ. አ. ፲፱፻፶፰ ዓ. ም.

በግርማዊ ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ንጉሠ
ነገሥት ዘኢትዮጵያ በሠላሳ ስድስተኛው
ዓመተ መንግሥት ፲፱፻፶፰ ዓመተ ምሕረት
ይህ መጽሐፍ ታተመ

ዕቅብ ንግሥ ወሠራዊቶ ለንጉሠ ነገሥት
ኃይለ ሥላሴ

	<u>ግዑጫ</u>	<u>ገጽ</u>
መቅደ-ም	5—16
መግቢያ	17—19
የጸሎት ሥነ ሥርዐት.. .. .		20—23
የጸሎት አስፈላጊነት.. .. .		23—25
መቼ መጸለይ እንደሚገባ		26—34
ወዴት መጸለይ »		34—44
ለባልንጅራ መጸለይ »		44—47
ስንጸልይ እንዴት መሆን እንደሚገባን		47—53
የጸሎት ዐይነት		53—56
የጸሎት ጥቅም		56—60
ማጠቃለያ		60—68

መቅደም

ጸሎት ማለት የእግዚአብሔርና የሰው
ልጅ ግንኙነት የሚገለጥበት ፤ ሰው እግዚአ
ብሔርን የሚያነጋግርበት ቋንቋ ፣ እግዚአብሔ
ርም የሚገኝበት መንገድ ነው ፤ ምክንያቱም
ሰው በጸሎት ፣ በልመናው ፣ በምስጋናው
እግዚአብሔርን በቃል ያነጋግረዋል ። እግዚአ
ብሔርም ደግሞ በቸርነቱ ብዛት ከባሕርይ
የሚመነጨትን የርኅራኄ ሥራውን በማድ
ረግ ፣ ግዳጁንም በመፈጸም ፣ ልመናውን በመ
ስማት በጠቅላላም በታላላቅ ሥራው ይመል
ስለታል ። በጸሎታችንም ታላቅነቱን ፣ ከፍተ
ኛነቱን እንገልጣለን ፤ እንዲሁም ትሕትናውን፣
ቸርነቱን እናደንቃለን ። ምስጋናውንም ገል
ጠን እንመሰክራለን፤ እንዲሁም ያለንን ስሜት
ሁሉ ችግራችንን እናዋደዋለን ፤ እንለምነዋለን።
ስለ ምስጋናው በሰማይ ያሉ ረቂቃን ፍጥ
ረቶች ሰማያትም ሳይቀሩ ፣ በምድርም ያሉ

ግዙፋን ምድር ሳትቀር ያመሰግናሉ ፤ « ሰማዮች የአምላክን ምስጋና ይናገራሉ ። የሰማይም ጠፈር የእጆቹን ሥራ ያወራሉ » (መዝ/፲፱ ቀጥር ፩) ሲል ቅዱስ መጽሐፍ ያስረዳናል ። በተለየ ግን ሰው የተፈጠረ ለቅዳሴ፣ ለውዳሴ፣ ስሙን ለመቀደስ፣ ክብሩን ለመውረስ እንደ ሆነ ፤ « ወሶበ ኢያአኩትቦ ለዘፈጠረከ እምነፋስ ወነድ፣ ፈጠረ ህየንቴከ ሰብአዘማሬ እማይ ወእመሬት ሲል » ያስረዳል ። ይኸን ቅዱስ ቃል አብነት በማድረግ በየሰዓቱ፣ በየዕለቱ ፈጣሪያችንን ማመስገን፣ በጸሎትም መነጋገር የሁላችን ግዴታ ነው ።

ፈጣሪያችን በጸሎት በተነጋገርነው ቀጥር ረቂቁ ጎልቶ፣ ከባዱ ቀሎ፣ ጨለማው በርቶ፣ በጠቅላላውም ሁሉ ለኛ ግልጥ ሆኖ ይታያል ። ከእግዚአብሔር ጋራ ግንኙነት ያላቸው ከእግዚአብሔር ጋራ በጸሎት

የሚነጋገሩ ፣ ከእግዚአብሔር ጋራ አንድነት ያላቸው ሰዎች ከቶ ችግር፣ ፈተና፣ ድንቅርና እንደሌለባቸው « እንዲሁም ደግሞ መንፈስ ቅዱስ ለድካማችን ኅይል ይሰጣል ፤ እንዴት እንድንጸልይ እንደሚገባን አናውቅምና ። ነገር ግን እርሱ መንፈስ ቅዱስ ይጸልይልናል ፤ በማይነገር-----ልብን መርምሮ የሚያውቅ የመንፈስንም ፈቃድ ያውቃል ። እርሱ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ ስለ ቅዱሳን ይለምናል » (ሮሜ ፰፣ ፳፪-፴፩) ሲል ቅዱስ ጳውሎስ ያስተምራል ። እንኳን ብዙ ችግርና መከራ ያለበት፣ ክፋትና ኅጢአት የሚስማማው፣ በጠቅላላም ብዙ ፍላጎት ያለው የሰው ልጅ በረቂቅ ዓለም ተውጠው፣ ጸጋውን ለብሰው፣ ጸጋውንም ተጎናጽፈው የሚገኙ ምንም ፍላጎት የሌላቸው መላእክት ዕረፍታቸው ምስጋናቸው፣ ምስጋናቸውም ዕረፍታቸው ሁኖ ከተፈጠሩበት ዕለት ጀምሮ ፈጣሪያቸውን እያመሰገኑ ይኖራሉ። (ዜና መዋዕል ፩-፴)

ፊል፡፪-፱ ፤ የዮሐ - ራእይ ፬ ፡ ፲፩-፲፬ ፤ ም/
 ፲፱፡፮-፯) ስለዚህ ሁል ጊዜ የሰው ልጅ ከሰው
 ጋራ ከመነጋገሩ በፊት ከፈጣሪው ጋራ መነጋ
 ገር እንዲሁም ክፋትን፣ ተንኩልን ዐስቦ ወይም
 ተናግሮ ከመከራ ከመውደቅ ይልቅ ጸሎት
 ጸልዮ ጸጋን ፣ በረከትን ፣ ረድኤትንም ማግኘት
 የበለጠ ነው ፤ ይህንንም ታላቅ ጥቅም አው
 ቀው ብዙ ቅዱሳን ሰዎች በሚገባ ይፈጽ
 ሙት ነበር ፤ ለምሳሌ ፡ ንጉሥ ዳዊትና ነቢዩ
 ዳንኤል ፡ እንዲሁም ሌሎችም ነቢያት በሚገባ
 ፈጽመውታል ። ለምሳሌ፡ ንጉሥ ዳዊት ምችቱ፣
 ንጉሥነቱ ሳይከለክለው ፣ እንዲያውም በአስተ
 ዳደር ሥራው ላይ ሳይዘነጋ ፣ ሳይሰለች ጧትና
 ማታ ቀርቶ ሌሊትም ይጸልይ እንደ ነበረ «ስለ
 ጽድቅህ ፍርድ በኩል ሌሊት አመሰግንህ ፤ ንድ
 እነሣለሁ» (መዝ/፪፲፱፡፳፪) «አቤቱ በሌሊት
 ስምህን አሰብኩኝ ፤ ሕግህንም ጠበቅሁኝ ።
 (መዝ/ ፪፲፱፡፶፭) ሲል ያስረዳናል ።

እንዲሁም የጸለየውና የዘመረው ሆሎ
 ተሰብስቦ ፻፶ መዝሙረ ዳዊት እየተባለ
 ዓለም ሆሎ ሲጠቀምበት በመገኘቱ ምስክርና
 አስረጅ ሆኗል ። ነቢዩ ዳንኤልም በሰላምም
 ጊዜ በእስር ቤትም ሆኖ ይጸልይ እንደ ነበር
 እንረዳለን « ዳንኤልም ጀመረ አለም፤ የእ
 ግዚአብሔር ስም ለዘለዓለም ይመስገን ፤ ጥበ
 ብና ኅይለ ለእርሱ ነውና እርሱ ዘመንና ሰዓትን
 ይለውጣል ፤ እርሱ ነገሥታትን ያፈልሳል ፤ ነገ
 ሥታትን ያስነሣል ፤ ጥቡብን ለጠቢባን ይሰ
 ጣል ፤ ዕውቀትንም ለሚያስተውሉ የጠለ
 ቀውንና የተሰወረውን እርሱ ይገልጣል ፤
 በጨለማ ያለውን እርሱ ያውቃል ፤ ብርሃን
 ከርሱ ጋራ ነውና ፤ እገዛልሃለሁ ያባቶቻችን
 አምላክ ሆይ አንተንም አመሰግናለሁ »
 (ዳንኤል ፲፰፡፳፫) ሲል ጸልዮ አለ ።
 ጸሎት የጠመመው ሆሎ ማቅኛ የማትነበር
 መሎጊያ ናት ፤ ጸሎት የሆሎን በር የምት
 ከፍት የወርቅ መክፈቻ ናት ፤ ጸሎት
 ሆሎን የምታስደስት የምሥራች ናት ።

ስለዚህ የጸሎትን ጥቅም ክርስቶስ ሲያስረዳ «ንቁና ጸልዩ ወደፊትና እንዳትገቡ» (ማር/፲፫፡፴፫) ተኩሉ፤ ጸልዩም ወደፊትና እንዳትገቡ» (ማቴ/፳፮፡፵፪)። እንዲሁም በጸሎት ጊዜ መሰል ቸት፣ መታከት እንዳይገባን በጨካኙ ገዥና በደጀጠኝዎ ድሀ መስሎ ተናግሮአል። (ሉቃ/፲፰፡፩-፲፬) « ባልዋጁባት እጣት የዘንዶ ጉድጓድ አይለኩባት » እንደተባለው ክርስቶስ የማይሠራውን አያስተምርምና እኛ ብቻ እንድንጸልይ አያዘንም፤ ነገር ግን ራሱ አስቀድሞ እኩብር አይል ክቡር፤ እጸድቅ አይል ጸድቅ የባሕርይ አምላክ ሲሆን በከተማ፣ በምድረ በዳ ብቻውንም ከተማሪዎቹም ጋራ ሲጸልይ ይገኝ ነበር እንጂ፤ (ሉቃ/፯፡፲፪-፲፫፤ ማቴ/፲፬፡፳፫፤ ምዕ፡፳፮፡፴፱-፵፬) ከዚህም ሌላ አባታችን ሆይ በሰማይ የምትኖር ብሎ የጸሎትን ስልት ዘርዘሮ አስተምሯልና ። የርሱ ተከ

ታዮች ሐዋርያትም የሥራቸው መጀመሪያና መፈጸሚያ ጸሎት ብቻ እንደ ነበር ቅዱስ መጽሐፍ ይነግረናል ። ለምሳሌ፣ ሐዋርያት በይሁዳ ፈንታ ማትያስን ሲሾሙ ጸለዩ፤ (የሐዋ/ሥራ ፩፡፳፬፡፳፮)፤ ማዕርገ ክህነትን የሐዋርያትንም ማዕርገ ሲሰጡ ይጸልዩ ነበር (የሐ/ሥራ ፲፫፡፪-፫) ።

በተለይ ቅዱስ ጳውሎስ የክርስቶስን ትምህርት ተከትሎ ራሱም አዘወትሮ ይጸልይ ነበር፤ ሰውም እንዲጸልይለት ይለምን ለሰውም ያስተምር ነበር ። ለምሳሌ፡ ተወዳጅ ደቀመዝሙሩን ጢሞቴዎስን « እኔም እመክርሃ ለሁ ከሁሉ በፊት ልመና፣ ጸሎትም መማለድም፣ ምስጋናም ስለ ሰው ሁሉ እንዲደረግ፤ ስለ ነገሥታት፤ ስለ ታላላቆችም ሁሉ በሕይወታችን እንኖር ዘንድ፤ በጸጥታና በሰላም በመልካም አምልኮ ሁሉ በቅንነትም » (፩ኛ ጢሞ/፪፡፩-፪)

ጸሎት የምሕረት በር መክፈቻ ናት ፤ ማለት ያጣ ሲለምን ያገኛል ፤ የተቸገረ ግዳጁ ይፈጸምለታል ፤ የታመመው ይፈወሳል ፤ የደከመው ይበረታል ፤ የደኸየው ይበለጽጋል ፤ ደንቆ ሮው ዐዋቂ ይሆናል ፤ በዚህም ሁሉ ምክንያት ጸሎት የማትሰበር የሁሉ መክፈቻ ናት ለማለት ይቻላል ።

አንድ ሰው ሁል ጊዜ ጠንክሮ ቢሠራም ጸሎት ካልጸለየ የሠራሁትንም ባርክልኝ ብሎ እግዚአብሔርን ካልለመነው የለመነውንም እንደሚሰጠው ካላመነ የሠራውን ፍሬ ሊያይ አይችልም ፤ ውጤቱን ያጣል ፤ ለምሳሌ ገበሬው ሳይጸልይ እንዲሁ ቢዘራው አንበጣ ይበላበታል ፤ በረድ ይመታበታል ፤ ድርቅ ያስቀርበታል ፤ ነጋዴው ሳይጸልይ ፣ ሳይለምን ቢሠራ ወረቱ ይጠፋበታል ፤ ትርፉ ያንስበታል ፤ ገቢ ያው ይሰበርበታል ፤ ወታደርም እንዲሁ ከሥራው ጋራ እግዚአብሔር እንዲሆንለት ፣ የሚሠራውን ሥራ እንዲባርክለት ካልጸለየ

ጠረፉንም ካልጠበቀለት አንተ ከኔ ጋር ሁንልኝ በአንተ አምኜ የምሠራው ሁሉ ቅዱስ ፈቃድህ ይደረግልኝ ብሎ ካልጸለየ ሌሊት በቅር። ቀን በሐሩር የሚጠብቀው ሁሉ ከንቱ ነው ።

ጌታ አገርን ካልጠበቀ ጠባቂዎች ወታደሮች በከንቱ ደከሙ፤ (መዝ 124:5) ሲል ነቢዩ ዳዊት ያስጠነቅቃል ። ብዙ ሰዎች ቅን አገልጋዮች ፣ ታማኞች ፣ ሠራተኞች ሲሆኑ የሚሠሩት ሁሉ ያለ እግዚአብሔር ፈቃድና ያለ ጸሎት ስለማይሆን ዋጋቸውን ሳያገኙ የቀሩ ፣ በዕድላቸው ሲያማርሩ የሚኖሩ ብዙዎች ናቸው ።

ስለዚህ ማንም ሰው በሚሠራው ሥራ ሁሉ የእግዚአብሔር ቸርነትና ርዳታ ቅዱስ ፈቃድም እንዲጨመርለት « ወይኩን ፈቃድክ » ብሎ መጸለይ ይገባል ። ብዙዎች መሐንዲሶች አውጥተው ፣ አውርደው

አጥንተው ለክተው ቤትን ይሠራሉ ። ነገር ግን በሥራቸው በሐሳባቸው፣ እግዚአብሔር ሳይጨመርበት ሲቀር መሠረቱ ይናወጣል ፤ ቤቱ ይፈርሳል ፤ ማለት መሬት ይናወጣል ፤ መሠረቱ ይቀልጣል ፤ ቤቱ ይፈርሳል ። እንዲሁም ከሆነ ሁል ጊዜ በከንቱ አናጠዎች ይደክማሉ ማለት ነው ። እግዚአብሔር ቤትን ካልሠራ አጠናዎች በከንቱ ይደክማሉ (መዝ/ ፻፳፯፡፩) ። ሲል ነቢዩ ዳዊት በምንም ጊዜና በማንኛውም ሥራ እግዚአብሔር ሊኖርበት ሊፈቅድም እንዲገባ ያስጠነቅቃል ፤ እግዚአብሔር ቤትን ካልሠራ ስንል አሁን እግዚአብሔር ራሱ ውሃ ቀድቶ ጭቃ አቡክቶ ፣ ግንብ ወይም ግድግዳ የሚሠራ ሁኖ አይደለም ። ነገር ግን ማንም ሠራተኛ በሚሠራው ሥራ ሁሉ እግዚአብሔር እንዲጨመርበት መጸለይ እንዳለበት የሚያስጠነቅቅ ነው ። ከዚህ በቀር ክር

ሰቶስ ሲያስተምር ከእኔ ወጥታችሁ ምንም ለመሥራት አትችሉም » (ዮሐ/፲፮፡፩-፮) ብሎ አውጀአል ፤ ይህም ማለት ርሱን እርዳን፣ ፈጽምልን፣ ስማን ሳንል የሠራነው ሁሉ ከንቱ ዋጋ ቢስ እንደ ሆነ የሚያረጋግጥ ነው ፤ ለምሳሌ ይኸ ጽኑው መቶ ዘመን ለኑሮ ምዕተን የሰጠ የሥልጣኔ ዘመን ነበር ፤ ግን ሁሉ ከጸሎት የራቀበት፣ እግዚአብሔርን የረሳበት ዘመን በመሆኑ ማን ይደሰታል ፤ ደስታ የተባለው ነገር ከሰው ልጅ ርቆ ትንሹም ትልቁም ሲጨነቅ ፣ ሲያዝን ፣ ሲበሳጭ ይገኛል ፤ ምክንያቱን ስንመረምር ግን ሁሉ ከእግዚአብሔር ስለ ራቀ ፣ ጸሎት ስለማይጸልይ እንደ ሆነ ርግጠኛነቱ ታውቋል ፤ እግዚአብሔር ያልባረከው ሥልጣኔ ወይም ጥበብ ተመልሶ ለጥፋት ሆኗል ።

ጸሎት በሥራ ሁሉ ይረዳል ፤ ማለት ማንኛውም ሥራ ያለድካም ይሠራል ፤ ወይም

ውጤቱ ያማረ ይሆናል፤ ለምሳሌ ፡ በጦርነት ጊዜ ጠላትን ድል ያደርጋል፤ ከአባር ፡ ከቸ ነፈር ፡ ከችግር ያድናል ፤ ለድሃ ልብሱ ፡ ጉርሱ ፡ ለባለ ጸጋ ሞገሱ ነው ። ጸሎት በጎ ይል የተዘጋውን የምሕረት በር የሚከፍት ጠንካራና የማይሰበር መክፈቻ ነው ። ጸሎት የራቀውን የሚያቀርብ ፡ የረቀቀውን የሚያገብ መነጥር ነው ። ጸሎት የተሰበረውን የሚጠግን ፡ የተለያየውን አንድ የሚያደርግ ሙሻዘር ነው ። በጸሎት ስንት ሰዎች ከጎዘ ናቸው ተጸናኑ ? ሥራቸውንስ አከናወኑ ? በጸሎት ስንቶች ከፈጣሪያቸው ጋራ ታረቁ ? እውነተኛውን ጎዳና ዐወቁ ? ስለዚህ ሁላችንን በአንድ ድምፅ ወደ ፈጣሪያችን እንጨህ ፤ እንለምን ፤ እርሱንም እናመስግን ።

ሊቀ ሥልጣናት ሀብተ ማርያም ወርቅነህ

መግቢያ

ከሌላው ጊዜ ይልቅ አሁን በጣም ሁላችን የምንጸልይበት በጸሎትም ፈጣሪያችንን የምናገኝበት ጊዜ ነው ፤ ምክንያቱም በአሁኑ ጊዜ የሰው ልጅ ሁሉ ፈጣሪውን የዘነጋበት ተፈጥሮውን የረሳበት ሕይወቱ አሥጊ የሆነ በት ጊዜ ስለ ሆነ ነው ።

ከሌላው ጊዜ ይልቅ አሁን ልንጸልይ ይገባናል ያልኩበት አንደኛ በቀድሞ ዘመን በእውነተኛው መንገድ አይሁን እንጂ ፣ እያንዳንዱ ነገድ መስሎ ለታየው ነገር ሁሉ ይሰግድ በመሰለውም ዐቅደ ፈጣሪውን ያመልክ ነበር ፤ አሁን ግን ዕውቀት የበዛውን ፣ ሥልጣኔ የተስፋፋውን ያህል ፈጣሪን መርሳት ከእውነተኛው መሥመር መውጣት ፣ ፍቅር አንድነትን ማጣት በሰው ልጅ ሁሉ የወል ሆኖ ስለ ተገኘ ፤ ማንኛውም ሕዝብ ለጥፋት የተዘጋጀ ሆኖ ይገኛል ።

ወደ ፈጣሪ ተመልሶ ይቅርታ የሚጠይቅ፤ ከክፉ ነገር የሚርቅ ባለመኖሩ፤ ሁሉንም ወደ ሥጋት ጥሎታል ። እንግዲያውስ አስቀድሞ የእግዚአብሔርን ስም የጠራ ሁሉ ስለሚደን መግት፤ መቅሠፍት ከመግባቱ በፊት ለጸሎት ዝግጁ እንሁን (የሐ/ሥራ ፪፣ ፳፩) ።

ጸሎት የሁሉ መክፈቻ ሲሆን የሰው ልጅ በራሱ ሥራ የምሕረቱን በር ዘግቶ ይገኛል ። ጸሎት ከፈጣሪ ጋር መነጋገር ሲሆን በጸሎት ከረቂቁ ፈጣሪ ጋር የሚነጋገሩና ስሜታቸውን የሚያረኩ ጥቂቶች ናቸው ። ጸሎት ሰው ከሌላው ፍጥረት ተለይቶ ወደ ፈጣሪው የሚቀርብበት፤ ችግሩን የሚገልጽበት፤ ይቅርታን የሚጠይቅበት መንገድ ነው ።

እንግዲያውስ ጸሎት ለሰው ልጅ ሁሉ የግድ ያስፈልጋል ። ስለዚህ ማንኛውም

ሰው በማንኛውም ጊዜ መጸለይ አለበት ማለት ነው ። ጸሎት የዚህን ያህል አስፈላጊ ጊነቱ ግልጥ የሆነ ጠቃሚ መሣሪያ ስለሆነ የሰው ልጅ ሁሉ ለጸሎት ዝግጁ ሆኖ ሰው መሆኑን ሰውነቱን ዐውቆ ጥቅሙን እንዲያገኝ የጸሎቱን ሥነ ሥርዐት መጀመሪያ ማወቅ አለበት ። ስለዚህ በሚከተሉት ምዕራፎች አስረዳለሁ ።

ሊ/ሥ/ሀ/ማ/ወ/

በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ አሜን ። (፫ጊዜ እንበል) ማንኛቸውንም ሥራ ከመጀመራችን በፊት ጸሎት መጸለይ ተገቢያችን ነው ። ምክንያቱም ጸሎት ከእግዚአብሔር ጋራ መነጋገር ማለት ነው ። ማንኛውም ሰው ከመኝታው ተነሥቶ መጀመሪያ የሚነጋገረው በአቅራቢያው ከሚኖሩ ከቤተ ዘመዱ ጋራ ነው ። ይህም ሊሆን የሚገባ ክብር ነው ፤ እንዲሁም ከሆነ አንድ አማኒ በመጀመሪያ ከመኝታው እንደ ተነሣ በቅርቡ ከሚገኝ ከእግዚአብሔር ጋር መነጋገር መወያየት አለበት ማለት ነው ። ስለዚህ ከመኝታችን ስንነሣ ጸሎት ልመና ወደ ፈጣሪያችን እናቀርባለን ፤ ምኞታችንን እንገልጣለን ። ጸሎትም ደግሞ

ከማድረጋችን በፊት ገጾችንን እናማትባለን (በፊታችን ላይ የመስቀልን ምልክት እናደርጋለን) ። ገጾችንንም ስናማትብ እጣቶቻችንን አመሳቅለን ከግንባራችን ወደ ደረታችን ከግራችን ወደ ቀኛችን ጣቶቻችንን የመስቀልን ምልክት እናደርጋለን ። የመስቀልን ምልክት በማድረግ ባማተብን ጊዜ ፤ የተሰቀለውን ክርስቶስንና የተሰቀለበትን ክቡር መስቀሉን ማስወታስ ይሆንልናል ። ደግሞም በዚህ በጣቶቻችን ምልክትነት ያማተብን እንደሆነ ጠላታችንን ድል እንነሣበታለን ። «ለእመ ኮንኩ አውፅእ አጋንንተ በአጽባዕተ እግዚአብሔር (ሉቃ/ ፲፩ ፣ ፳) ይላልና ፤ እንዲሁም ፫ቱን ዕጣቶች በማገናኘት፤ ወይም የመስቀልን ምልክት በማድረግም እናማትባለን ፤ ፫ቱን አንድ ማድረጋችን ሥላሴ አንድ ሲሆኑ ሦስት ፣ ሦስት ሲሆኑ አንድ የመሆን አምሳል ነው ።

ከራሳችን መጀመራችን እግዚአብሔር አብ ምንም በዓለም ምሉእ ቢሆን ስለልዕልናው በከፍተኛ በልዑልነት በሰማይ መኖሩን ያመለክታል ። ወደ ደረታችን ማውረዳችን መድኅኒታችን አያሱስ ክርስቶስ ከከፍተኛ ዙፋኑ ወደ ምድር ወርዶ ከቅድስት ድንግል ማኅፀን የማደሩና ሰው የመሆኑ ምሳሌ ነው ። ከግራ ወደ ቀኝ ማማተሻችን ደግሞ መንፈስ ቅዱስ ሰውን ከኅጢአት ወደ ጽድቅ ፣ ከከፋት ወደ በጎነት እንደሚመልስ ለማስረዳት ነው ። እንዲሁም ክርስቶስን አይሁድ መስቀሉን አሸክመው ያመላለሱትን ፣ ያሠቃዩትን ያስተምረናል ። እንዲሁም የክርስቶስ የመከራውና የሠቃዩዎ ተሳታፊዎች እንደሆን ያጠይቃል ። ይህን ሦስት ጊዜ መላልሰን እናደርጋለን ፤ ምክንያቱም ሥላሴ ምንም በባሕርይ ፣ በአምላክነት አንድ ቢሆኑ

በአካል ፣ በስም ፣ በግብር ሦስት የመሆናቸው ምሳሌ ነው ፤ ቃሉ ፫ ጊዜም ሲመለስ አለመለዋወጡ አንድ መሆኑ ሥላሴ ምንም በስም ፣ በግብር ፫ ቢሆኑ ፣ በባሕርይ በመለኮት አንድነታቸውን ፤ ትክክለኛነታቸውን ይገልጣል ፣ (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፬) ይኸን የመሰለ ትችትና ምስጢር ስላለው ፤ ማንኛውም ሰው በዚህ መልክ ሊፈጽመው ይገባዋል ። በዚህ ማልክ የጸሎቱን ሥነ ሥርዓት ማከናወን ለሰው ልጅ ሁሉ በተለይም ለክርስቲያኖች ሁሉ ተገቢ ነው ።

ምዕራፍ ፪ ፣ የጸሎት አስፈላጊነት ።

የሰው ወገን ሁሉ ከየት እንደ መጣ ማወቅ ፣ ማን እንደ ፈጠረው ለይቶ ማመን ፣ የፈጣሪውንም ወለታ ለይቶ ማወቅና ማመስገን ለማንኛውም ሰው የግዴታ ተግባር ነው ። እምነት ማለት የማይታይ አምላክ በርግጥ እንዳለና ይህን ዓለም አከናውኖ

www.ethiopianorthodox.org

www.ethiopianorthodox.org

የፈጠረ እርሱ እንደሆነ እርሱም ራሱ ሰው
 ይው ከፍጥረቱ ስኛው መሆኑን በፍጹም ልቡና
 ማመን (ማወቅ) ነው ። እምነት ከፈጣሪ
 ጋራ እንደመተያየት ይቆጠራል ። ጸሎት ፣
 ደግሞ የዚህን ቅዱስ አምላክ ቸርነቱን ፣ ታጋ
 ሽነቱንና ቅዱስነቱን እየገለጡ ማመስገን ፣
 ለራስም ጤንነትን ፣ ሰላምን መለመን ነው ።
 ይህም ከእግዚአብሔር ጋራ እንደ መነጋገር
 ይቆጠራል ። እንግዲያውስ ማንም ሰው ከሰው
 ጋራ ከመነጋገሩ በፊት ፣ ከእግዚአብሔር
 ጋራ መነጋገር ፣ ሰውን ደጅ ከመጥናት ይልቅ
 እግዚአብሔርን ደጅ መጥናት ይበልጠዋል።
 ስለዚህ ጧት ከመኝታው ሲነሣ ፣ በግጥብ
 ጊዜ ፣ ማታም ወደመኝታው ሲሄድ ፣ እን
 ዲሁም በልዩ ልዩ አጋጣሚ ጊዜ ፣ ለምሳሌ ፣
 በተደሰተ ጊዜ መዘመር ፣ በተቸገረ ጊዜ
 መለመን በየጊዜው በቀጥታ ከፈጣሪው ጋራ
 መተያየት ፣ መነጋገር አለበት ። ሲጸልይም

የሚለምነውን እንደሚያገኝ በፍጹም ልቡ
 ናው አምኖ ከፈጣሪው ጋራ በልቡ ተገና
 ገኝቶ ተጣብቆ መጸለይ አለበት ። እምነት
 ያለ ጸሎት ፣ ጸሎትም ያለ እምነት አንዳች
 ግዳጅ አይፈጽምም ። ስለዚህ ሳያምኑ መጸ
 ለይ ፣ ኰራቱ የሌለውን ሰው እንደ መለመን
 ይቆጠራል ። እግዚአብሔርን ደግሞ እያመኑ
 እንዲሁ ይቅርታ ካልጠየቁ ፣ ጸሎት ካልጸ
 ለዩ ፣ አንድ ሰው ችግር ጸንቶበት ረዳት
 ሞልቶት ችግሩን እንደማይገልጥ ፣ ርዳ
 ታም እንደማይጠይቅ ይቆጠራል ። ስለዚህ
 ፈጣሪያችን ቸር ሰውን ወዳድ እንደሆነ እን
 መን ። ካመነውም ዘንድ እናመስግነው ።
 ጸሎት እንጸልይ ፣ ማለት በሃይማኖታችን እን
 የው ፣ በጸሎታችን እንነጋገረው ፣ ግዳጃችንና
 ብሶታችንን ገልጠን እንንገረው ፣ ቸርነቱን ፣
 ምሕረቱንም እየመሰከርን እናመስግነው ።

በአለፈው ምዕራፍ ጸሎት መጸለይ እንዲገባ በተለይ በጧትና በማታ መጸለይ እንዲገባ ተናግረናል ። የጸሎቱ ጊዜ ይኸ ብቻ አይደለም ፤ ወይም ሊሆን አይገባም ፤ ምክንያቱም ጸሎት ሰጸልዩ ሰዓት ጊዜ ሳይወስኑ ሳይቋርጡ መጸለይ ይገባልና ። ሳይቋርጡ መጸለይ እንዲገባ ቅዱስ ጳውሎስ (፩ኛ ተሰሎ/፮ ፡ ፲፯ ፤ ሉቃ/፲፰፡፲)፤ ጸልዩ ሳትታክቱ እግዚአብሔርን አመስግኑ በሥራው ሁሉ ይህ የእግዚአብሔር ፈቃድ ነውና በክርስቶስ አያሱስ ፤ ጸሎት መጸለይ ከእግዚአብሔር መነጋገር ፡ ሠውያየት ፡ ወይም የሚሹትን ነገር ከእግዚአብሔር መለመን ስለ ሆነ፤ ለዚህ ቅዱስ ተግባር ጊዜ ሊመረጥለት፤ ሰዓት ሊወሰንለት አይገባም፤ በማንኛው ዕለት ፡ በማንኛውም ሰዓት መጸለይ

እግዚአብሔርን ማመስገን እንደሚገባ ቅዱስ መጽሐፍ በሰፊው ያስረዳናል ። « በዕለት ጎሪት እስምዐክ፤ ወበዕለተ መድኃኒት አድኅነክ፤ የምኬ ዕለት ጎሪት ወየምኬ ዕለተ አድኅኖ » (ኢሳይ/ ፵፱፡፰ ፤ ፪ኛ ቆሮ/ ፯ ፡ ፪) ትርጉሙም በተመረጠች ዬቱ ዕለት እስማሃለሁ። በምረዳበት ቀንም እረዳሃለሁ ፤ የተመረጠኛይቱ ዕለት ዛሬ ናት፤ የመድኃኒትም ዕለት ዛሬ ናት ማለት ነው። ይህም ማለት ቀኑ ሁሉ ዛሬ ይባላልና የተመረጠችይቱ ቀን ዛሬ ናት ፤ የመድኃኒትም ቀን ዛሬ ናት ማለቱ ሁል ጊዜ ለጸሎት እንድንተጋ፤ እንድንነቃ የሚያመለክተን ነው ። ጸሎትም ስንጸልይ ኩቶ መሰልቸት የለብንም፤ መልሰን መላልሰን ግዳጃችን እስኪፈጸም፤ ከተፈጸመም በኋላ አብዝተን ፤ መላልሰን መጸለይ አለብን ፤ ምክንያቱም ማንኛውም ሰው አብዝቶ ከሠራ ዘንድ መልካም ውጤትን እንደሚያገኝ ክርስቶስ በጨካኙ መኩንንና በድሃዬቱ ሴት መስሎ ተናግሮአል ።

(ሉቃ/ ፲፯፡፩—፲) ፤ ይህንም እውነተኛ ትምህርት ቅዱስ ጳውሎስ ተከትሎ « ጸሎትን የምታዘወትሩ ሁኑ ፤ ለርስዎም ስታመሰግኑ ትጉ » (ቆላስ. ፬፡፪ ፤ ሮሜ ፲፪ ፡ ፲፪ ፤ ፊልጶ. ፬ ፡ ፪) እያለ ያስተምረናል ። የቤተ ክርስቲያን ሊቃውንትም ይህንኑ አጽድቀውታል ። ጸሎት መጻሕፍት ቢገባና በማንኛውም ሰዓት መጻሕፍት ቢቻል ኦርቶዶክሳዊት ቤተ ክርስቲያናችን የሕዝብዋ የድካም ተካፋይ እንደመሆንዋ መጠን ፤ ክርስቶስም መከራ የተቀበለባቸውን ፣ እኛን ለማዳን ሥራ የሠራባቸውን ጊዜ በማስታወስና በመምረጥ የተለዩ ሰዓቶች ለጸሎት ወስናለች ። ይኸውም ፤

፩ኛ ፤ የጧት ጸሎት ፡ በጧት ከመኝታ ሲነሡ ፊትን ታጥቦ ወዲያው በቀጥታ ከፊጣሪ ጋራ መነጋገር ፤ (መጻሕፍት) ይገባል ። በፍ ያለ ዋጋንም ያስጣል ። በጧት መጻሕፍት ከባዱን ጨለማ አሳልፎ ተስማሚውን ብር

ሃን ለሰጠ ፤ ደግሞም የበላነው ከብድን የጠጣነው አንገዘዞን ሳንሞት ፤ በሰላም ስላሳደረን ለእግዚአብሔር ምስጋና ማቅረብ ፤ እንዲሁም በሰላም እንዳሳደረን በሰላም እንዲያውለን መለመን ይገባናል ፤ የለመኑትን የማይነሣ ፤ የነገሩትን የማይረሳ እግዚአብሔር እንደለመኑት ይፈጽማልና ።

፪ኛ ፤ የሦስት ሰዓት ጸሎት ፡ በ፫ ሰዓት መጻሕፍት ይገባል ። ይህችም ሰዓት መድኃኒታችን ክርስቶስ በዕለተ ዐርብ ለእኛ ካሳለመሆን በጴላጦስ ዐደባባይ ይሰቀል ዘንድ የተፈረደበት ሰዓት ናት ። ስለዚህ መድኃኒቱ ክርስቶስ ሆይ ለኔ ስትል መከራ መስቀልን ተቀበልክ ፤ እንደ ወንበዴ ይመት በቃ ተፈረደብህ ። እንደ ኅጢአተኛ ሞትህ በመስቀል እንዲሆን አደረጉ እያሉ የሰውን ጨካኝነት ፣ የርሱን ትዕግሥትና ሥቃይ

ማሰብ መጸለይ ይገባል ። ደግሞም ቀድሞ በኔ ግጢአት ገብተህ ግጢአተኛ ተባልክ ፤ ሳታጠፋ በደለኛ ተባልክ ፤ ለኔም ስትል ሞትክ ፤ ለኔ ስትል የሞትህ ከዛሬው በደሴ አድነኝ ፤ ክብርህን ፤ ጸጋህን ዐድለኝ እያሉ መጸለይ ፣ ይገባል ።

፫ኛ/ የ፮ ሰዓት ጸሎት ፤ በ፮ ሰዓት መጸለይ ይገባል ። ይኸውም መድኅኒታችን ክርስቶስ ስለኛ የተሰቀለበት ሰዓት ስለሆነ መድኅኒቱ ክርስቶስ ሆይ ለኔ ስትል ሳታጠፋ እንደ አጥፊ ተቈጠርክ ፤ ሳትበድል እንደ በደለኛ ተሰቀልክ እያሉ መከራ መስቀሉን ማሰብ ፣ ለራስም ደግሞ የግጢአት ሥርየትን መለመን ቸርነቱንም ገልጦ መናገር ይገባል ።

፬ኛ/ የ፱ ሰዓት ጸሎት ፤ በ፱ ሰዓት መጸለይ ይገባል ፤ በዚህች ሰዓትም ደግሞ በሰው በደል

የገባው ክርስቶስ ቅድስት ነፍሱን በሥልጣኑ ከቅዱስ ሥጋው የለየበት (የሞተበት) ሰዓት ስለ ሆነ ፣ ሞት የማይገባህ ክርስቶስ ለኔ ስትል መራራ ሞትን ቀመስክ እያሉ መከራውን ማስታወስና ማመስገን፣ ለራስም ደግሞ መጸለይ ከሞተ ሥጋ ከሞተ ነፍስ እንዲያድነው መለመን ይገባል ።

፭ኛ/ የ፵ ሰዓት ጸሎት ፤ የ፵ ሰዓት ማድረግ ይገባል ። ይህም መድኅኒታችን ክርስቶስ ወደ መቃብር የገባበት ሰዓት ነው ። ስለዚህ ሰማይና ምድር የማይወስንህ አምላክ ለኔ ስትል በሦስት ክንድ ከስንዝር መቃብር ተወሰንክ ፣ ተቀበርክ እያሉ አምላክ ሲሆን ወደ መቃብር መውረዱን ማሰብ ለራስም ሙስና መቃብር አታሳየኝ እያሉ መለመን ይገባል ። ቀጥሎም ለቤቱ ስፋት ፣ ለሀብቱ ድርጅት ሲወጣ ሲወርድ ውሎ በሰላም ከቤቱ ስለ ገባና ቤቱ

ንም በደኅና ስላገኘው ማንኛውም ሰው ፈጣሪውን ማመስገን ይገባዋል ።

፮ኛ፤ ጸሎተ ንዋም ፤ በምኝታ ጊዜ መጸለይ ይገባል ፤ በዚህም ሰዓት ሰው ሁሉ ሲወጣ ሲወርድ ውሎ ከድካሙ የሚያርፍበት ፣ የደ ከመበትን በሰላም በልቶ ጠጥቶ የሚተኛበት ጊዜ ስለ ሆነ፣ በሰላም ያዋልከኝ አምላኬ አመሰ ግንሃለሁ ፤ እንዲሁም በሰላም እንድታሳድረኝ እለምንሃለሁ እያሉ መጸለይ ይገባል ።

፯ኛ፤ የሌሊት ጸሎት ፤ በመንፈቀ ሌሊት ማመ ስገን ይገባል ። በዚህችም ሰዓት መድኅኒታ ችን ክርስቶስ በተቀበረ በሦስተኛው ቀን መቃብር ክፈቱልኝ ፣ መግነዝ ፍቱልኝ ሳይል ብድግ ብሎ ተነሥቶ አቸናፊነቱን የገለጠ ባትደስታውን የሰበከባት ሰዓት ናት። ስለ አቸና ፊነቱ ምስጋናን ማቅረብ እንዲሁም ለራሴ የክ ብር ትንሣኤን እነሣ ዘንድ ዐድለኝ እያሉ መለ መን ነው ፤ በሌሊት መጸለይ እንደሚገባ ቅዱ

ሳት መጸሕፍት ተስማምተውበታል ። ነቢዩ ዳዊት «በሌሊት መካከል እነሣሪሁ ስለ እው ነተኛ ፍርድህም አመሰግንሃለሁ ። (መዝ ሙር ፻፴፬ ፡ ፩—፪) ክርስቶስም ሌሊት ወይም ቀን እመጣ አታውቁምና ተገታችሁ ነቅታ ችሁ ኑሩ ጸልዩ ሲል ያስተምረናል (ማቴ/ ፳፬ ፡ ፵፪) እንዲሁም በገመስ ሌሊት እየመላለሰ ሦስት ጊዜ ከጸለየ በኋላ ተማሪዎ ችን እንዲህ ሲል አዘዛቸው « ጸልዩ ትጉም ወደ መከራ እንዳትገቡ ፤ ነፍስ ተዘጋጅታለች ሥጋ ግን ደካማ ነውና (ማቴ/ ፳፮ ፡ ፳፬—፳፭) ቅዱስ ጳውሎስና ሲላስም በእስር ቤት ሳሉ በመ ንፈቀ ሌሊት ተነሥተው ሲጸልዩ ፣ እግዚአብ ሔርንም ሲያመሰግኑ መሬት ተናወጠች ፤ እግር ብረቱ ወለቀ ፤ እነርሱም ከመከራ ዳኑ። (የሐዋ/ ሥራ ፲፯ ፡ ፵፭) ስለዚህ ሰው የሆነ ሁሉ ምንም በሥጋዊ ሐሳብ የተዋጠ ሁኖ ለዚህ ቅዱስ ተግባር ምቹ ጊዜ ቢያጣለት ጸሎት

መጸለይ ፣ እግዚአብሔርን ማመስገን ግዴታ መሆኑን ዐውቆ ይህን ቅዱስ ተግባር በተመቸው ጊዜ መፈጸም አለበት፤ የቤተ ክርስቲናችንም ሕግ ነው ። (ፍትሐ ነገ/ አንቀጽ ፲፬) ከሃይማኖታችን ውጭ የሆኑ ብዙዎች ሲፈጽሙት ይገኛሉ፤ እንኳን ተራው ሕዝብ በሰልፍ ያለ ወታደርም ቢሆን ይፈጽመዋል፤ እኛ በበለጠ ይኸን አክብረን መያዝ አለብን።

ምዕራፍ ፴፱ ወዴት መጸለይ እንደሚገባ ፤

እግዚአብሔር በዓለሙ ሁሉ ምሉ ነው። ስለዚህም ፍጥረቱ ሁሉ በያለበት ቦታ ፣ በየግዕዛኑ ፣ በየመጠኑ ፣ በየችሎታው ያመሰግናል። እንደዚህም ሁሉ ሰውም በያለበት በየተመቸው ቦታ እግዚአብሔርን ማመስገን ይገባል። ስለዚህ ነቢዩ ዳዊት እንዲህ ሲል ያስረዳናል። «ምድር ለእግዚአብሔር ናት፤ ምላት ዋም ሁሉ ፤ በርስዋ የሚኖሩም ሁሉ» መዝ/

፳፬ ፣ ፩) ከሁሉ በፊት ግን ጸሎትን በ፫ እንከፍላለን፤ እነዚህም ፤ ፩ኛ. የብቻ ጸሎት ፣ ፪ኛ. የቤተ ሰብ ጸሎት ፣ ፫ኛ የማኅበር ጸሎት ናቸው።

፩ኛ የብቻ ጸሎት ፣ ከዚህ በላይ የዘረዘርነው ለብቻም ሆነ ወይም በማኅበር በተመቸው ቦታ መጸለይ እንዲገባ የሚያስተምረን ነው። ብዙ ጊዜ የብቻ ጸሎት የሚባለው በተመቸው ቦታ ሊያደርጉት የሚገባ ነው፤ በተለይ ግን ባሕታዊ (መነሻ) ሁኖ በበረሀ በምድረ በዳስ ስለሚኖር፤ ወይም እስረኛ ፣ ግዙተኛ ሰው ሁኖ እንደ ልቡ ለመውጣት ፣ ለመግባት ፈቃድ የሌለው ይሆንና በተመቸው ሰዓት ባለበት ሁኖ መጸለይ ይችላል። የናስ የአምላክ እስረኛ ሆኖ በዓጣ አንበሪ ሆድ ሁኖ ይጸልይ ነበር፤ ስለዚህም ወሃውም ሆነ ዓጣነባሪው ጉዳት አላመጡበትም ። (የናስ ምዕ/፩፣ ፪-፫) ዳንኤ ልም በእስር ቤት ሳለ ከአንበሳ ጋራ እየታ

ገለ ይጻፋል ነበር ። ስለዚህም አንበሶች
አንዳች ጉዳት አላመጡበትም ፤ የጸሎቱ
ኅይል ልሳናቸውን ዘጋው እንጂ ሠለስቱ
ደቂቅም እንደዚህ በሚቃጠል እሳት ውስጥ
ታስረው ሳለ ጸሎታቸውን አላቋረጡም ፤
የለመኑትን የማይነሣ ፣ የነገሩትን የማይረሳ
እውነተኛው አምላክ ደግሞ ጸሎታቸውን
ሰምቶ ሰዎቹን ከነደደ እሳት አዳናቸው ።
የልብሳቸውም ቀለም እንኳ አንዱ አልተለ
ወጠም ፤ (ዳንኤል ፫፡፳፪—፴) ነገር ግን እነ
ርሱን ለጥፋት ይመኙ የነበሩትን የባቢሎንን
ሰዎች አቃጠላቸው ። ጳውሎስና ሲላስም
እንዲሁ በእስር ቤት ሁነው በመንፈቀ
ሌሊት ይጻፋል ነበር ፤ የሚለምኑት አምላክ
እንቅልፍ የሌለው ሌት ከቀን የሚረዳ ስለ
ሆነ ፣ መላኩን ልኮ እነርሱንም ሌሎችንም
እስረኞች አዳነ ። (የሐዋ/ሥራ ፲፮ ፣ ፳፭)

ስለዚህ ማንኛውም ሰው በችግርም ሆነ
በምችት፣ በመታሰርና በምርኮ፣ በደስታም ላይ፣
በጫገላ ላይም ሳለ ቢሆን እግዚአብሔርን
ከማመስገን ወደኋላ ማለት የለበትም ። በደ
ስታ ሳሉ በጸልዩና እግዚአብሔርን ቢያመ
ሰግኑ ደስታቸውን ፍጹም አድርጎላቸው
ሁል ጊዜ ሲደሰቱ ይኖራሉ ። በመከራ ሳሉ
በጸልዩና አውጣን እያሉ ቢለምኑት ከመ
ከራ ያወጣቸዋል ። «ያዘነ ይጻፋል ፣ የተደሰተ
ቢኖር ይዘምር» (ያዕ. ፮፡፲፫) ፤ አንዳንድ ሰዎች
ግን መከራ ሲያገኛቸው እግዚአብሔርን የጎ
ዳን እየመሰላቸው ከጸሎት ፣ ከአምልኮት ፣
ከበጎ አድራጎት ርቀው እንዲሁ በኅይላቸው
የበለጸጉ ፣ በጥበባቸው የዳኑ እየመሰላቸው
ከዚህ ቅዱስ ተግባር ርቀው ይገኛሉ ። እው
ነተኛው ክርስቲያን ግን መከራም ደስታም
ሳይለውጠው ሁል ጊዜ ፈጣሪውን በማገል
ገል ይገኛል ።

፪ኛ. የቤተ ሰብ ጸሎት፤ ደግሞ በጧት በማታ በምግብ ጊዜ ወይም ቤተ ሰቦቹ አክትተው በሚሰበሰቡበትና በሚገናኙበት ጊዜ አንድ የጸሎት ቦታ ወስነው ወይም ከተመቻቸው ቦታ ላይ ሁነው መጸለይ አለባቸው ። የቤተ ሰብ ጸሎት እንደሚገባ ናላ ቤተ ዘመዶቹን ይዞ ይጸልይ ነበር፤ ስለዚህ ህም ዓለም በሞላው በንፍር ውሃ ተቀቅሎ ሲጠፋ የቤተ ሰብ ጸሎት የሚያደርግ ናላ ስምንት ራሱን ብቻ ዳነ ። (ዘፍ. ፮፣፳—፳፪) አያብም እንዲሁ በጧት በማታ ልጆቹን እየጠራ ወደ ፈጣሪያቸው እንዲለምኑ ያዛቸው ፣ ጸሎትም ያስተምራቸው ነበር፤ (አያብ ፩፣፮—፮) ይህ ቅዱስ ተግባር ወላድ ለሆኑትና ብዙ ቤተ ሰብ ላላቸው ሁሉ እንደሚገባ ማወቅ አለባቸው ። ብዙ ሰዎች ልጅ አጣን በማለት ፈጣሪያቸውን ሲያማርሩ ሲያኮርፉ ይገኛሉ፤ ለዚህም ሲሉ ወደ አባይ

ጠንቋይ ሲሄዱ ሥር ሲምሱ ፣ ቅጠል ሲበጥሱ ጣዖት ሲያመልኩ ይገኛሉ ። ይህም ከሆነ ወልዶ በደንብ ካለማሳደግ በጸሎት በልመና እግዚአብሔርን የማይገናኝ ፣ ደስታ ውን የማያካፍል ከሆነ አለመውለድ ይሻላል ። መንፈሳዊ ስሜት ፣ ግብረ ገብነት በልጅነቱ ካልተዋሐደው ሌላ ትምህርት እናስተምራለን ሲሉ መርዝ እንደ ማብላት መርዝም እንደ ማጠጣት ይቈጠራልና ፣ ወላድ ሁሉ ከሁሉ በፊት ለልጆች ጸሎትና ምስጋና ደግሞ ሥራ-ሁሉ ማስተማር አለባቸው ፤ ከነርሱ በላይ ሌላ ታላቅ አስተዳዳሪ እግዚአብሔር እንዳለ ያስተማሩ እንደ ሆነ፤ በእግዚአብሔር ሔርና በትልልቆች ሰዎች ላይ አክብሮትና ፍርሃት ያደርበታል ። እንዲህም ከሆነ በማፈር ከወንጀል ይድናል ፤ እነርሱን ያከብራል ፤ ምክራቸውን ይቀበላል ። እንዲሁ በስድያ ያደገ እንደ ሆነ ግን እንደ እንስሳ ሁኖ የእንስ

ሳን ተግባር በመፈጸም ከሰው ተራ ወጥቶ ይኖራል ፤ ይኸ ሁሉ የቤተ ሰብ ግላሬነትን ስለሚጠይቅ ለልጆች ለአሽከሮች ለገረዶች በጠቅላላውም ለቤተ ሰቦች ጸሎትን ማስተማርና አብሮ መጸለይ ይገባል ። ለምሳሌ ማዕደ ቀርቦ እንጀራውን ሲቈርሰው «በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ» ሳይል የቈረሰው እንደሆነ ፩ኛ/ በረከት የለውም ፤ ፪ኛ/ በጎ ይሉ ያገኘው እነጂ እግዚአብሔር የሰጠው አይመስለውምና ፤ ስለዚህ ምግብ ሲጀመር ምግቡን በዝናም አብቅለህ ፣ በፀሐይ አብስ ለህ አዘጋጅተህ የሰጠኸኝ አምላክ ክብር ምስጋና ይድረስህ ፤ አሁንም ይህ ማዕደ ለሥ ጋዩ ፤ ለነፍሴ ጎይልን ፣ ጤንነትን የሚሰጥ አድርግልኝ ብሎ መመገብ ያስፈልገዋል ። ሲፈጽምም የተመገበው ከሰው ነቱ እንዲሰማ ማለት ወደ እግዚአብሔር መጸለይ አለበት ። ይህም ሲሆን የቤተ ሰብ ጸሎት በቤታቸ

ውና በሄዱበት፣ በሚገኙበትም ቦታ መስሎ በታያ ቸው ሁሉ ሊያደርጉት ይችላሉ ።

የቀደሙ አባቶችና እናቶች የሥዕል ቤት እያሉ የተለየ ቦታ ሰጥተው የተወሰኑ ካህናት እየያዙ ይጸልዩ ቤተ ሰብንም ያስተምሩ ነበር፤ ይኸም ሊጠበቅና አሁንም ሊፈጸም ይገባ ዋል ።

፫ኛ/ የማኅበር ጸሎት ፤ ደግሞ አንድ እምነት ያለው በአንዲት ቤተ ክርስቲያን፣ በአንዲት ሥርዐት የሚተዳደር ሕዝብ ሁሉ የቤተ ክርስቲያን ግላሬ በወሰነው ዕለትና፤ ቦታ ወይም ሰዓት ተሰብስቦ በአንድነት የሚጸልዩት ነው ። የማኅበር ጸሎት ሁል ጊዜ ሊሆን የሚገባው በቤተ ክርስቲያን ነው ። ነገር ግን በልዩ ልዩ ምክንያት ለምሳሌ እንደ መስቀል በዓል ፣ እንደ ጥምቀት ያለ በዓል የሆነ እንደ ሆነ፣ የቤተ ክርስቲያን አስ ተዳዳሪ በወሰነው ቦታ ሊሆን ይችላል ።

በዚህም ጊዜ አንደኛው አባል ከቶ ሊለይ ወይም ሊቀር አይገባውም ። ሐዋርያት እንኳ በጥንተ ስብከት የታወቀ ቦታ የደረጃ ቤተ ክርስቲያን ሳይኖራቸው በአንድ ቤት እየተሰበሰቡ የማኅበር ጸሎት ያደርጉ ፣ እግዚአብሔርን ያመስግኑ ፣ ቅዱስ ተግባርንም ይፈጽሙ ፣ ማዕድንም ይባርኩ እንደ ነበር ቅዱስ መጽሐፍ ይመሰክራል ። (የሐዋ! ሥራ ፪፣፵፪—፵፮) ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ክርስቲያን የሆነ ሁሉ በሕሊናው ተገድዶ የማኅበር ጸሎትን በቤተ ክርስቲያን ያደርጋል ፤ ስለ ዚህ በየሳምንቱ እሑድ እሑድ በክርስቲያናዊ ትምህርት ምእመናን የሆኑ ሁሉ በኅብረት ምስጢራትን ሲካፈሉ ፣ እግዚአብሔርን ሲያመስግኑ ፣ ክርስቲያናዊ ተግባራቸውን ሲፈጽሙ ይኖሩ ነበር ፤ ይኸም ሥርዐትም ከዕብራውያን የተወረሰ ነው ፤ ክርስቶስም ወደ ዚህ ዓለም ሲመጣ ይኸን ቅዱስ ሥርዐት

ሊያፈርስ ስላልወደደ በ፲፪ ዓመቱ ሊጸልይ ከሕዝቡ ጋራ ወደ ቤተ መቅደስ እንደ ገባ እናገኘዋለን(ሉቃስ ፪፣፵፪-፵፱) በቤተ ክርስቲያን ተሰብስበው በማኅበር የሚጸልዩት ወይም በአንድ በተወሰነ ቦታ ሆነው እንደ አንድ ልብ መካሪ እንደ አንድ ቃል ተናጋሪ ሆነው የሚጸልዩት ጸሎት ታላቅ ጥቅም አለው ። ምክንያቱም የማኅበር ጸሎት እንደሚጠቅም ቅዱስ እግዚአብሔር« ደግሞ እላችኋለሁ ከላንት ሁለቱ በምድር አንደ ቢሆኑ በልመናቸው የለመኑት ሁሉ ይሆንላቸዋል ። ከሰማዩ ከአባቴ ዘንድ ሁለት ሁነው ወይም ሦስት ሆነው በስሜ ወደ ተከማቹበት እዚያ በመካከላቸው እሆናለሁና » (ማቴ/ ፲፰፣፲፱—፳) ። ቅዱስ ጳውሎስም ስለ ማኅበር ጸሎት በሰፊው ያትታል ።

አሁንም ቢሆን በሽተኛ ካልሆነና የተለይ ችግር ካልገጠመው በቀር በማኅበር ጸሎት ጊዜ

የሚለይ ክርስቲያን ክርስቲያን ሊባል አይገባውም ። ራሱ ከአባልነት የተለየና ከጸጋው ከቸርነቱ የራቀ ነው ።

ምዕራፍ ፮ ለባልንጀራ መጸለይ እንደሚገባ

በክርስቲያን ሃይማኖታችን በተለይም ኦርቶዶክሳዊ ትምህርታችን አንዱ እንደራሱ አድርጎ ላንዱ መጸለይ ፣ መለመን መሥራት እንደሚገባ ያስተምረናል ፤ ማለት ሁላችን ያንድ የክርስቶስ ልጆች የአንድ የክርስቶስ ቤተ ሰቦች ፣ የክርስቶስ አካሎች ስለሆንን አንዱ አካል ፤ ሲታመም መላ አካሉ ይታመማል ፤ አንዱም ሲደሰት ጆኛው አብሮ ይደሰታልና ። (፩ኛ/ ቆሮ/ ፲፪፡፳) ብሎ ቅዱስ ጳውሎስ እንዳስተማረን ሁሉ አንዱ አካል ደኅና ይውል ዘንድ አንዱ አካል ለሁሉ አካል መጸለይ ተገቢ ነው ።

በክርስቶስ ትምህርት ውስጥ ለባልንጀራውና ለወንድሙ የሚል እንጂ ለራሱ የሚል አይገኝም ። ለዚህም ክርስቶስ አንድ ላይ መጸለይ እንደሚገባ ሲያስተምር « አባታችን ሆይ » አለ እንጂ አባቱ ሆይ» አላለም። «የዕለት እንጀራችንን ሰጠን» አለ ፣ እንጂ የዕለት እንጀራዬን ሰጠኝ አላለም ፤ «በደላችንን ይቅር በለን» አለ እንጂ አበላዬን በደሌን ይቅር በለኝ አላለም ። « ወደፊትናም አታግባን ከክፉ አድነን» አለ እንጂ ወደፊትና አታግባኝ ከክፉም አድነኝ አላለም። ይህ ሁሉ የሚያስተምረን ለግላችን እንዳልተፈጠርን ለግላችንም ልንኖር የማንችል መሆናችንን የሚያስረዳና አንዱ ለአንዱ መጸለይ እንደሚገባ ነው ፤ እንኳን ለወዳጅ ለዘመድ ፤ ለጠላትም ሳይቀር መጸለይ እንደገባ ፣ የሰው ልጅም ለዓለም ሰላም ሁል ጊዜ መጸለይ ቅዱስ ተግባሩ እንደ ሆነ ፣ ክርስቶስ በእ

ውነተኛ ትምህርቱን ገልጧል ፤ (ማ.ቴ. ፮፡
፵፬—፵፰) ፤ ቀጥሎም ራሱ በመስቀል ላይ
ሳለ ለጠላቶቹ ለአይሁድ « አባት ሆይ የሚ
ሠሩት ባላወቁት ነውና ይቅር በላቸው »
ሲል ወደ ባሕርይ አባቱ ለመነላቸው ።
ይህንም ተከትሎ ቅዱስ እስጢፋኖስ ለሚ
ደበደቡት ሰዎች ጸለየላቸው እንጂ ፣ አልጸ
ለየባቸውም « ዕዳ በደል አታድርግባቸው
ይህን የሚሠሩት ባላወቁት ነውና » (የሐዋ/
ሥራ ፯፡ ፶፱—፷) ።

ክርስቲያን በማንኛውም ነገር ለግሉ
ለራሱ የሚሠራው ነገር ከቶ የለውም ፤ ለባል
ንጅራው ፣ ለወገኑ ፣ ለሀገሩ እንጂ ፣ ክርስቲያን
ሁሉ የክርስቶስ ተከታይ ስለ ሆነ፣ እንደ ክርስ
ቶስ መሆን ግድ አለበት። ክርስቶስ ለሰው ሠራ ፤
ለሰው ተላለፎ ሞተ ፤ እንግዲያስ ክርስቲያን
ሁሉ ለሌላው መጻሎ አለበት ። እንኳንስ
ለሕያዋን ወገኖቻችን በክርስቶስ አምነው
ለሞቱት ክርስቲያኖች ሁሉ መድኃኒታችን

ክርስቶስ ይቅር እንዲላቸው መጻሎ እንዳ
ለብን ኦርቶዶክሳዊት ቤተ ክርስቲያን ታስ
ተምረናለች ። ይኸም ከሆነ ሁላችን በግ
ልም በቤተ ሰብም በማኅበርም ጸሎታችን
ለወገኖቻችን ፣ ለሀገራችን እንዲሁም ለዓለም
በጠቅላላው መጻሎ አለብን ። ራሱን ወዶ
ለራሱ ብቻ ሊኖር የሚችል ከቶ የለም ፤ ሰው
ለሰው መፈጠሩን እንወቅ እንግዲያስ ሰው
ለሰው መጻሎ ግዴታው መሆኑን አጥብ
ቀን እንረዳ ስለዚህም ለጸሎት ጽሑፉን እን
ሁን ።

ምዕራፍ ፮ ስንጻልይ እንዴት መሆን እንደሚገባን

ጸሎት መጻሎ ከፈጣሪ ጋራ መነጋገር ነው
ብለን ተናግረናል ። ስለዚህ እንኳን ከእግዚ
አብሔር ከጆ ትልቅ ሰው ፊት ስንደርስ
ወይም ስንነጋገር ቁመን ቀጥ ብለን ስለ ሆነ ፤

ለጸሎት ስንዘጋጅ ቁመን ቀጥብለን ልቡናችንን ፣ ዓይናችንን ከክፉ ነገር ከልክለን ፣ አንገታችንን በትሕትና ዘንበል አድርገን ቀኝ ግራ ሳንመለከት መጸለይ አለብን ። እንዲሁም ደግሞ ቁመን ልንጸልይ እንችላለን ፤ ቁሞ መጸለይ እንደሚገባ ነቢዩ ዳዊት እንዲህ ሲል ያስተምረናል ፤ “ማለዳ ደምዳን ትሰማለህ ፤ አቤቱ ማለዳ እቆማለሁ ፤ ለአንተም እታያለሁ” (መዝ/ ፮፣ ፫) ይኸም የቤተ ክርስቲያናችን ሕግ ነው ፤ (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፲፬)

ሦስተኛም ደግሞ እየሰገዱ እየተንበረከኩ መጸለይ ይቻላል፤ ይኸውም እንዲገባ ብዙ አስረጅ አለን ፤ ለምሳሌ መምህራችን ክርስቶስ በጌቴሴማኒ እየሰገደ ጸልዮአል (ማቴ/፳፮፣፴፱) የቤተ ክርስቲያናችንም ሕግ ነው ፤ (ፍት/ ነገ/ አንቀጽ ፲፬)። ምንም በማንኛውም ዐይነት ቢጸልዩ ማለት ቁሞም ሆነ ወይም ተንበርክኮ መጸ

ለይ ይቻላል፤ ግን ሁል ጊዜ አንገቱን ወደ መሬት ቀለስ ዘንበል ማድረግ አስፈላጊ ነው ። ይኸውም ትምህርት ፍርሀት መሆኑን የሚያስተምር ነው ። ለምሳሌ መጸብሐዊውን እንደ መጽሐፍ ቅዱስ አገላለጥ እንመልከት፤ ሁለት ሰዎች ለጸልዩ ወደ ቤተ መቅደስ ገቡ፤ ፩ኛው ፈሪሳዊ ነበር ፤ ፪ኛው ደግሞ መጸብሐዊ ፤ ፈሪሳዊው አንገቱን አቅንቶ ፣ ልቡን ዘርቶ በመጥፎ ሥራው ኮርቶ ሲጸልይ እግዚአብሔር ሳይሰማው ቀረ ። ነገር ግን መጸብሐዊው አንገቱን ቀለስ አድርጎ በትሕትና ቃል ፈጣሪውን ቢለምነውና ንስሐውን ቢናገር ከፈሪሳዊው ይልቅ እርሱ ከብሮ ገንጥ ወደ ቤቱ ገባ የሚል አስረጅ እናገኛለን ። (ሉቃ/ ፲፰፣ ፲፫)

ስለዚህ ሁል ጊዜ ጸሎት በጸለይን ጊዜ ያለ ፈውን ግጢአት እያሰብን፣ እየተንቀጠቀጥን

የለመን እንደ ሆነ ፈጣሪያችን ላለፈው ይቅር ይለናል፤ ከሚመጣውም ይጠብቀናል ። እንደ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ትምህርት ሲጸልዩም ሲሰግዱም በጠቅላላውም መንፈሳዊ ነገር ሲፈጽሙ ገጽን ወደ ምሥራቅ መመለስ ተገቢ ነው፤ ምክንያቱም ምንም እግዚአብሔር በፀቱ ማዕዘን ምሉ በሆን ፊትን ወደ ምሥራቅ መልሶ መጸለይ እንዲገባ ክርስቶስ የ፪ኛ ጊዜ ምጽአቱን የሚገልጠው በምሥራቅ ነውና፤ (ማቴ. ፳፬ : ፳፪—፶፩ ፤ ሉቃስ ፲፯ : ፳፬) የቤተ ክርስቲያንም ሕግ ነው፤ (ፍትሐ ነገ/ አንቀጽ ፲፬ ፤ መዝ. ፳፯ - - -) እጅን ዘርግቶ ወይም በደረት ላይ አመሳቅሎ መጸለይ ይገባል ። እጅን በደረት ላይ ማመሳቀሉ ትምህርት መስቀልን ይገልጣል ። እጅን ዘርግቶ መጸለይ ደግሞ የልመና ምልክት ነው ። ማለት አንድ ሰው ሲለምን ለማሳዘን እጁን ዘርግቶ ነውና ፤ ቅዱስ ጳውሎስ ተወዳጅ

የሆነ ደቀ መዝሙሩን ጠጥቶምስን እንዲህ ሲል ይመክረዋል ። “እኔም እልሃለሁ ወን ዶች ይጸልዩ ዘንድ በየሰፍራው ፤ ተየቀደሱም እጆችን ወደላይ ይዘረጉ ዘንድ ያለቁጣና ያለመጠራጠር” (፩ኛ ጠጥ/፪:፳) የቤተ ክርስቲያንም ሕግ ነውና ። (ፍትሐ ነገ/ አንቀጽ ፲፬) ከዚህም አስቀድሞ ነቢዩ ዳዊት እንዲህ እያለ ይዘምራል ፤ “በመቅደስ እጆቻችሁን አንሡ እግዚአብሔርን አመስግኑት” (መዝ/ ፻፴፬: ፪) ይህ ከዚህ በላይ የዘረዘርነው ሁሉ ተስማሚ ሲሆን አንድ ሰው እንደ ፈለገው ሆኖ ሊጸልይ ይችላል ። ይህም ሊፈጸም የሚችለው ብዙ ጊዜ በብቻ ጸሎት ነው እንጂ የማኅበር ጸሎት በሆነ ጊዜ ግን አንድ ዐይነት አንድ መልክ መሆን አለበት እንጂ የተለያዩ እንደሆን እኩሉ በውዳሴ ከንቱ እኩሉም በማሸሚጠጥ ዋጋቸውን ያጣሉ፤ ለተመልካችም ቅሬታን ያሳያሉ ።

ሰጋልይ ደግሞ በጣም መጮህ አይገባም፤ ለራሱ እንዲረዳ አድርጎ መጸለይ አለበት ። የማኅበር ጸሎት ግን የሆነ እንደ ሆነ ፣ በአንድ ድምፅ ሁሉም ጮኸው እንደሆነ ወይም በመካከለኛው ድምፅ እንደሆነ እርሱም እንደ ደዘያው ሆኖ መጸለይ አለበት ። ጸሎት ደግሞ ከመጠን በላይ ማብዛት የሚገባ አይደለም በመጠኑ ልቡኝን ወስኖ የሚለምኑትን አምኖ የምንግዴ ሳይሆን መለመን ይገባል። ብዙ ሕዝቦች ልቦናቸውን እያባከኑ ጸሎት በማብዛታቸው የሚሰማን ይመስላቸዋል ። በርግጥ እነዚህ ሰዎች ዋጋቸውን አጡ ፤ በጸለያችሁ ጊዜ ነገር አታብዙ እንደ አሕዛብ በነገራቸው ብዛት የሚሰማን ይመስላቸዋልና። (ማቴ. ፮፡፮ ፤ ኢሳ. ፩፡፲፭፤ ማቴ. ፳፫፡፲፬ ፤ ሲል ክርስቶስ ይመክረናል ።

ምዕራፍ ፯ የጸሎት ዐይነት

ጸሎት እንደ ሰውየው ስሜት እንደ ጊዜው አኳኋን ለጸለይ ይችላል ። ማለት ሰውየው ብዙ ትምህርት የሌለው ይሆንና በሚችለው ቋንቋ ፤ የሚያውቀውን ጸሎት ለጸልይ ይችላል ። እንዲሁም ከፍ ያለ ዕውቀት ኑሮት ድርሰት ደርሶ ተግባሩ ጽፎ መዘመር ዘምሮ ይህንም የመሰለ ልዩ ልዩ ጸሎት ለጸልይ ይችላል « ወንድሞቼ እናንተ በተሰበሰባችሁ ጊዜ ለያንዳንዱ መዘመር አለው ። ትምህርትም አለው ፤ መገለጥም አለው » ። (፩ኛ ቆሮ/፲፬ ፡ ፳፮) ፤ ሲል ቅዱስ ጳውሎስ እንደ ጻፈ ። በብቻ ጸሎት ጊዜ የፈለገውን የጸሎት ዐይነት ልዩ ድርሰት ለጸልይ ይችላል ፤ ነገር ግን በማኅበር ጸሎት ጊዜ ቤተክርስቲያን የወሰነችውን ጸሎት ብቻ ሁሉ ተባብሮ መጸለይ ፣ ተባብሮ መዘመር ይገባል።

ማንኛውም ሰው የማጎበኛን የጸሎት ሥነ ሥርዐት ማጥናት አለበት፤ ከዚህም ጋራ ሁሉ ሊጸልየው በማንኛውም ጊዜ ሊጸልዩት የሚገባ ጸሎት ክርስቶስ ያስተማረው አጭር ጸሎት «አባታችን ሆይ» የሚለውንና የዳዊት መዝሙር የቅድስት ማርያም ምስጋናው ዳሴንና ቅዳሴን መጸለይ ይገባል፤ እንዲሁም ኦርቶዶክሳዊት ቤተ ክርስቲያናችን የጸሎት መጽሐፍ ብላ ያወጣችውን መመልከት ያስፈልጋል። ነገር ግን ሰው ሁሉ በመጠኑ በየችሎታው መጸለይ ይገባዋል ስንል የጸሎቱን ዐይነት መለየት አለብን፤ የጸሎት ዐይነት ወይም ሥነ ሥርዐት በሦስት ይከፈላል።

፩ኛ ምስጋና ይባላል፤ ይኸውም አንድ ሰው ቢሾም፣ ቢሾለም፣ ቢደሰትም፣ ቢያዝንም፣ ቢተክዝም የሆነውን ቢሆን ፈጣሪውን ማመስገን መቀደስ የግል ሥራው ግዴታውም ስለሆነ፤ በማንኛውም ሰዓት ፈጣሪውን ማመስ

ገን አለበት ወይም ግዴታው ይሆናል፤ ይኸም ነገር ተገቢ እንደሆነ፣ ክርስቶስ እንዲህ ሲል አስተምሮአል። «አባታችን ሆይ በሰማይ የምትኖር ስምህ ይቀደስ መንግሥትህ ትምግልን፤ ፈቃድህ በሰማይ እንደሆነ እንዲሁም በምድር» (ማቴ. ፮፡፱—፲)። የእግዚአብሔር ስም ሁል ጊዜ ይቀደስ፤ ሁል ጊዜ ይመስገን።

፪ኛ ልመና ይባላል፤ ይኸውም እርሱ አባታችን ስለሆነ፣ የነገርነውን እንደሚሰማን የለመነውን እንደሚሰጠን አምኖ የወንድምንም የራስንም ችግር ገልጦ መለመን ነው። ስለዚህም ክርስቶስ እንዲህ ሲል እንደገና ልይ አስተምሮናል “የዕለት እንጀራችንን ስጠን ዛሬ፤ በደላችንንም ይቅር በለን፤ እኛ የበደለንን ይቅር እንደምንል፤ ወደፊትናም አታግባን፤ ከክፉ አድነን እንጂ፤” (ማቴ. ፮፡፲፯—፲፰)። አሁንም ሁል ጊዜም ቢሆን በደላችንን ገልጠን እንለምነው።

፫ኛ ደግሞ እንዲሁ ምስጋና ይባላል ፤

ስለ ቸርነቱ ስለ ታጋሽነቱ የለመኑትን ስለ መስጠቱ ደግሞ ምስጋና ማቅረብ ፤ ይልቁንም ሰው የተፈጠረ ለምስጋና ስለ ሆነ ፣ እንዲህ እያሉ ማመስገን ይገባል ። “መንግሥት ያንተና ትና ጎይልም ምስጋናም ፤ ለዘለዓለሙ አሜን” (ማቴ/፩ ፡ ፲፫) የለመኑትን የማይነሣ የነገሩትን የማይረሳ አምላክ አሁንም ክብር ምስጋና ይግባው ።

ምዕራፍ ፰ የጸሎት ጥቅሙ

የጸሎት ጥቅሙ ሁለት ዐይነት ነው ፤ ፩ኛ በዚህ ዓለም ሳለን ከሚገጥመን ችግርና ፈተና ለማለፍ ፣ ለመዳን ስንል እንጸልያለን ፤ ምክንያቱም ሰው ሁል ጊዜ መከራን የለበሰ መከራን የተጐናጸፈ በመሆኑና ሁል ጊዜ አሽክላው እንደተጠመደ፣ መስክሉ እንደ ተረበረበ ነው፤ ከዚህ

ሁሉ ለመዳን በእግዚአብሔር አምኖ እግዚአብሔርን ለምኖ ጸሎት ያደረገ እንደሆነ ይደናል ። “የእግዚአብሔርን ስም የጠራ ይደናል(የሐዋ. ሥራ ፪፡፳፩) ። በኖኅ ዘመን ዓለም ሁሉ በፍል ውሃ ሲጠፋ በእግዚአብሔር ያመነ እግዚአብሔርን የለመነ ኖኅ ከነቤተ ሰቡ ዳነ ። (ዘፍ.ምዕ. ፰፡፳—፱) ። እንኳን ራሱ አምኖ ለምኖ ከወገኖቹ ውስጥ ደግ ሰው በሀገር ኑሮ ቢጸልይለት ከዚህ ዓለም ችግርና መከራ ይደናል (ዘፍ. ፲፰ ፡ ፳፫—፴፫) ። ጎጠአትም ቢሠራ እንዲሠረይለት ቅዱስ መጽሐፍ እንዲህ ሲል ያስረዳል” ማንም ከናንተ ከመከራ ላይ ቢሆን ይጸልይ ፤ ደስ ቢለው ይዘምር ማንም ከናንተ ቢታመም በቤተ ክርስቲያን ቀሳውስትን ይጥራ ፤ ይጸልዩለትም ፤ ዘይትም ይቅቡት በጌታ ስም ፤ የሃይማኖት ጸሎት ድወ ይን ትፈውሳለች ጌታም ያስነሣዋል ፤” ጎጠአት ሠርቶ እንደሆነ ትሠረይለታለች

ያዕ.፮ : ፱—፱፮) ። ክርስቶስም ሐዋርያትን ሲያስተምር “ጸልዩ ትገም ወደ መከራ እንዳትገቡ - - - (ማቴ/፳፮:፲፬) ፤ ቀጥሎም እንዲህ ይላል” ሹ ታገኛላችሁ ፤ ለምኑ ይሰጣችኋል ፤ (ማቴ/፯፻፯—፰)

ብዙዎች ቅዱሳን እያመኑ ሁሉም እግዚአቲርን ለመኑ ፤ እግዚአብሔርም የለመኑትን መስጠት ልማዱ ስለሆነ አምኖ ለምኖ የቀረበት ከቶ የለም ። ሁል ጊዜ አውጣኝ ቢሉት ያወጣል ። በሰላም ጊዜ ዝም ብሎ በመከራ ጊዜ ብቻ መለመን ተገቢ አይደለም ። በዚያን ጊዜ እግዚአብሔር የለም ። የሚሉ እንኳን ይለምናሉ ፤ ግን ድካህነት በእምነት ስለሆነ ፤ የሚድኑት ጥቂቶች ናቸው ። ለምሳሌ ፣ ቦልኒይ የተባለ ፈላስፋ እግዚአብሔር የለም እያለ ሲያስተምር ቁይቶ አንድ ቀን በመርከብ ተሳፍሮ ሲጓዝ ማዕበል ተነሣና ባሕሩን ሲገሥጽ የተሳፈረው ሁሉ ወደ አምላኩ ሲጸልይ እርሱም እንዲሁ ተንበርክኮ

ይለምን ጀመር ፤ በዚህን ጊዜ ብዙዎች አብረውት ያሉ ቀድሞ የሚያውቁት ፤ “ምንድን ነው ይህ የምትሠራው ለማንስ ነው የምትነግረው ሳታምን ፤ ቀድሞ እግዚአብሔር የለም ትል አልነበረም ? ብለው ጠየቁት” እርሱም እንዲህ ሲል መለሰ ። “እግዚአብሔርን የለም የሚል ሰው ሁሉ ሲመቸው ነው እንጂ በችግር ጊዜ ነውን ? አሁንም ሞት ጥርሱን አግጥጦ ፣ ዐይኑን አፍጥጦ ሲመጣ እኔ ዝም ብል ተፈጥሮዬ ይወቅሰኝ የለም ?” ሲል መለሰ ይባላል ። እግዚአብሔርን ማሰብና መለመን ከደኅናው ቀን ጀምሮ ነው ፤ በተያዙስ ጊዜ ማምለጥ የለም እንጂ ሁሉም ይለምናል ። ፪ኛ ስለ፪ኛው ሕይወታችን እንጸልያለን ፤ ቅዱሳን ለጊዜው በዚህ ዓለም ይሠቃዩ እንጂ ፤ በነፍሳቸው ዘለዓለማዊ ሕይወትን ያገኙ ዘንድ ይጸልያሉ ፤ በርግጥም አምነው የለመኑት አምላክ ከ፪ኛ ሞት ያድናቸዋል ።

ስለዚህ ክርስቶስ እንዲህ ሲል ያስተምራል ፤ “መንግሥትህ ትምጣ ፈቃድህ በሰማይ እንደሆነች እንዲሁም በምድር ትሁን” (ማቴ/፮፡ ፲) ምድራዊ ሥራችን ለሰማያዊው ምሳሌ ነው ። ማለት ስንጸልይ በምድር የሚሰማን በምድርም የሚረዳን ከሆነ ለሰማያዊውም እንደ ምን ከፍ አድርጎ ይረዳን ፤ ስለዚህ ሰማያዊ መንግሥቱን ያወርስን ዘንድ ሁል ጊዜ ለጸሎት ፣ ለምስጋና ጽሑፍን እንሁን ።

ማጠቃለያ

እግዚአብሔር በዓለም ሙሉ እንደሆነ ሁሉን ለማድረግ ችሎታ እንዳለው ቸርና ለጋስም እንደሆነ ማመን ስለዚህም ማመስገን ለራስም መለመን መጸለይ ይገባል ። ሁሉንም የሚያደርገው በዓለም ሙሉ ከመሆኑና ሁሉንም ለማድረግ ችሎታ ከመኖሩ ከቸርነቱ፣ ከለጋስነቱ የተነሣ

እንደ ሆነ ምንም ጥርጥር ሳይቀላቅሉ ማመን ይገባዋል ፤ ክርስቶስ ሲያስተምር «ስለዚህ እላችኋለሁ በጸሎት የምትለምኑትን ሁሉ እመኑ እንድታገኙ ይሆንላችኋልም» (ማር/፲፩፡፳፬) ሲል አስረድቷል ። ስንጸልይ ደግሞ እርሱ እንዲሰማን እኛ ተገቢዎች ሁነን መሄድ አለብን፤ ማለት ከቁም ከበቀል ርቀን እኛ ይቅር እንዳልን እርሱም ይቅር እንደሚለን አምነን መጸለይ አለብን ። ቁም ይዞ ጸሎት ሳል ይዞ ስርቆት አይሆንምና የወሰደውን መመለስ፣ የበደለውን መካስ መታረቅ የግድ ያስፈልጋል፤ ያለዚያ ከቶ ይቅርታ ሊገኝ አይችልም ። ክርስቶስ ሲያስተምር «እናንተ ይቅር ብትሉ እኔም ይቅር እላችኋለሁ ፤ እናንተ ግን የበደላችሁን ይቅር ካላላችሁ እኔም እናንተን ይቅር አልላችሁም» (ማቴ/፮፡፲፬-፲፮፤ ማር/፲፩፡፳፭-፳፮ ፤ ማቴ/፭፡፳፫) ሲል ያስጠነቅቀናል ።

ስለዚህ ገና ጸሎት ከመጀመሪያችን በፊት የበደለን እንዳለብናውቅ በመጀመሪያ ይቅርታን

መጠየቅ ተገቢያችን ነው ። ክርስቶስ ሲያስተምር «ቊርባንህን በመሠዊያው ላይ ብታቀርብ ከዚያም ብታስብ ለወንድምህ አንዳች በላይህ እንዳለው ቊርባንህን ከዚያ በመሠዊያው ፊት ተወው አስቀድመህም ሂድ ከወንድምህ ጋራ ታረቅ ፤ ኋላም ተመልሰህ ቊርባንህን አቅርብ ከጠላትህ ፈጥነህ ተስማማ ከርሱ ጋራ - - - -» (ማቴ/ ፮ ፡ ፳፫- ፳፮) ሲል ያስረዳል ። እንግዲህ በልባችን ቁምን ፣ በቀልን ፣ ተንኩልን ፤ ይዘን የምንሠራው በጎ ሥራ ፣ የምንሰጠው ስጦታ፣ የምንጸልየው ጸሎት ከንቱ ነው ፤ ማለት እንደ እባብ በገዛ መርዙ እንደሚሞት በልባችን ክፉ ሐሳብ እንጠፋለን ማለት ነው ። ጸሎት ልትጸልይ በተነሣህ ጊዜ የበደለህን ሁሉ ይቅር በለው አንተም ከፈጣሪህ ይቅርታን ታገኝ ዘንድይላል። (ማቴ/ ፲፩፡፮) የቀረው ቀርቶ አንድ ሰው መንፈሱና ሥጋው እንኳን ሲጣሉበት ማለት ሐሳቡ አልሰበሰብለት መንፈሱ አልገታለት ሲለው

መጀመሪያ መንፈሱንና ሥጋውን ለማስታረቅ ወድቆ ተነሥቶ ፈጣሪውን መለመን ይገባዋል ። ምክንያቱም እግዚአብሔር መንፈሱን የሚልክ ላቸው ለልቡናቸው ጸጥታ ለሥራቸው እርጋታ ላላቸው ነውና ። በተለይም በምዕራፍ ፮ እንደተናገርነው ከራስ ይልቅ ለሀገር ለወገን ለባልን ጀራ መጸለይ ይገባል ። እንግዲያውስ በማንም ቁምን መያዝ አይገባም ፤ ለሁሉ ጸጋ ምሕረት እንዲያገኝ መለመን ይገባል እንጂ ። የምንጸልየው ጸሎት ሁሉ ዋጋ ያሰጥ ዘንድ፣ከልብ መጸለይ ይገባል ። ማለት «አመንኩ በዘነብብኩ» እንዳለው ልቡን ከአፉ ፣ አፉን ከልቡ አንድ አድርጎ የሚናገረውን አምና፣ የሚያምነውንም እንዲናገር ያስፈልጋል ። « አፍ ይለፈልፋል ፤ ልብ ግን ነገርን ያሰናዳል » እንደተባለው ሳይሆን ለራሱም ሆነ ለባልንጀራው የሚጸልየው እንዲሆንለት እንዲደረግለት ማመን ፤ ይህንም የሚያደርግ እግዚአብሔር እውነተኛ የባሕርይ አም

ላክ እንደሆነ ባሕርዩ ረቂቅ ፣ አኗኗሩ ምጡቅ ሁኖ በየትኛው ቋንቋ በየትኛውም ቦታ ሁነው ቢለምኑት የሚሰማና ለመስጠት የሚችል የለ መኑትን የማይነሣ ፣ የነገሩትን የማይረሣ ፣ የታመነ የባሕርይ አምላክ መሆኑን ማመን እንዲሁም ቢሰጥ ቢሰጥም የማያልቅበት ባለጸጋ የማይሰለች የማይመረር ለጋስ መሆኑን ዐውቆ በፍጹም ልቡገውም አምኖ መለመን አለበት። ወደ ርሱ ለጸሎት ስንቀርብ እርሱንም በጸሎት ስንነጋገር ምን ያህል ክብር አለን? በእርግጥም እርሱ ታላቅ ከሁሉ በላይ ነው። ግን አንተ ትንሽ ነህ አንተ ታላቅ ነህ ወይም አንተ ድሃ አንተ ግን ባለጸጋ ነህ አይልም። ስለዚህ ለኛ ትልቅ ኩራት ስለሆነ፤ ከንጉሠ ነገሥቱ ከእግዚአብሔር ለመቅረብ ለመነጋገር ችሎታ ሳይኖረን እርሱ በቸርነቱ በምሕረቱ ለዚህ እንድንበቃ ስላደረገን ከፍ ያለ ምስጋናን ማቅረብ አለብን፤ በፈቃድ ሥጋችን ተመርተን ከርሱ እየራቅን ፣ ሕጉን

እየተላለፍን ለቅጣት ዝግጁ መሆናችንን አምነን ራሳችንን መክሰስ መውቀስ ቀድሞ የሠራነውን በመናዘዝ ለወደፊት ግን ከዚህ ካለፈው ጎጠአት ለመራቅ ቀኑርጥ ለሰጠ ማድረጋችንን እየተናዘዝን እየተጸጸትን መናገር አለብን። ራስን አዋርዶ ልቦናን ሰብሮ የሚጸልዩት ጸሎት የምሕረት አስመጭና ላኪ ነው፤ ይኸንም ነቢዩ ዳዊት « እኔ ዓጼዓዬን ዐውቃለሁና ጎጠአቴም ሁል ጊዜ በፊቴ ነው፤ አንተን ብቻ በደልሁ፤ በፊትህም ክፉ አደረግሁ፤ » (መዝሙር ፶፮፣ ፫-፮) ክርስቶስም ራሱ ሲያስተምር ሳይታክቱ ሳይሰለቹ ሳይመረሩ መጸለይ እንዲገባ የመከፈንን ጨካኝነትና የድኅዋን ትጋት ምሳሌ አድርጎ አስተምሮአል (ሉቃ. ፲፰፣፩-፲፬)።

አንዳንድ ሰዎች ፍጹም ስሜት ሳይኖራቸው በልማድ ብቻ ይጸልያሉ፤ ምንም ነገር ሳያገኙ የቀሩ እንደ ሆነ ተስፋ ይቈርጣሉ፤ ግን እኛ ስንጸልይ ፩ኛ/እንደምናገኝ አምነን ልባችንን ከርሱ

ጋራ አገናኝተን መጸለይ አለብን ፪ኛ ፤ የለመነ
 ውን ብናገኝም ብናጣም ጥቅማችንን ለማግኘት
 ብቻ ብለን መጸለይ የለብንም ፤ ነገር ግን ፈጣሪ
 ያችንን ማመስገን ግዴታ እንዳለብን እርሱ
 የምንሻውን ዐውቆ ለመስጠት ዝግጁ እንደ ሆነ
 አምነን ያለማቋረጥ መጸለይ ተገቢ ነው ። ከዚህ
 በላይ የዘረዘርናቸውን በመገንዘብ የሚጸልይ
 ሰው ሁል ጊዜ እርምጃው ከእግዚአብሔር ጋር
 ሆኖለት ከክብር ወደ ክብር ሲራመድ ከችግር
 ከፈተና ሲድን ይገኛል ።

የማያቋርጥ ጸሎት የሰው-ዬውን ተገዥነት
 ይገልጣል ፤ ማለት በዚህ ዓለም የሚኖሩ የአ
 ንዳንድ ጌቶች አሽከሮች ከባለሟልነታቸው
 ወይም ጌታቸውን ከመውደዳቸው የተነሣ የጌቶ
 ቻቸው ስም ከአንደበታቸው ሊለይ አይወዱም፤
 ወይም ከነርሱ ጋር ሲነጋገሩ ቢውሉ አይጠግቡ
 ትም ፤ እንደዚህም ሁሉ እውነተኛው ክርስቲ
 ያን ከፈጣሪው ጋር በትክክል ሲናገር ሳይሰለች

ሳይመረር መሆን አለበት ። ከላይ እንደገለጸ
 ኩት ሳይቸኩል፤ የምንግዴ ሳይሆን ፈጣሪውን
 በእምነት ከፊቱ አድርጎ ይለምነው ይሰጠዋል፤
 ሳያምን የምን ግዴ ቢለምነው ግን ምንም የሚ
 ያገኘው ነገር የለም ፤ እንደዚህም ሁነው የጸለዩ
 ምንም ያላገኙ ተስፋም የቈረጡ ብዙዎች ናቸው
 እነዚህ ሰዎች ከምሕረቱ ከቸርነቱ ርቀው ተስፋ
 ቈርጠው የቀን ጨለማ ወርሷቸው ይኖራሉ ፤
 ሲለምኑም ፈቃድ ሥጋቸውን ለመፈጸም እንጂ
 ለበጎ ተግባር ለመንፈሳዊ ዓላማ አይለምኑም ፤
 ስለዚህ ምንም ጥቅም እንደሌላቸው ይወቁ፤
 በሃይማኖቱ ግን ይለምን ሳይጠራጠር ፤ ተጠራ
 ጥሮ የሚለምን ነፋስ የምትመታውን የምትመ
 ልሰውንም የባሕርን ሞገድ ይመስላል ። ለዚያ
 ሰው ከእግዚአብሔር ዘንድ አንዳች የሚወስድ
 አይምሰለው ። ሁለት ልብ ያለው ሰው በመን
 ገዱ ሁሉ የጸና አይደለም» (ያዕቆብ ፩፡፪) ሲል
 መስክሮባቸዋል ።

አሁንም ወደፊጣሪያችን ኑ እርሱንም እናመ
 ስግነው፤ ትግራችንን ገልጠን እንንገረው፤ እርሱ
 የለመኑትን የማይነሣ፣ የነገሩትን የማይረሳ፣
 የማያጣጥል ሳያመነታ ቸል ሳይል ሳይውል
 ሳያድር የሚሰጥ አምላክ ነው፤ እርሱ ምሕረቱ
 ለዘለዓለም ስጦታውም የማያቋርጥ የሆነ አም
 ላክ ነው፤ ኑ እንለምነው ኑ እንማልደው እንቀ
 ድሰው ኑ አምልኮቱን ጌትነቱን ገልጠን እንን
 ገርለት ።

ተፈጸመ

ምስጋና ለእግዚአብሔር

